

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE MEDI AMBIENT, I MEDI RURAL I MARÍ

4767 *Reial decret 341/2010, de 19 de març, pel qual es despleguen determinades obligacions d'informació per a activitats que s'incorporen al règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.*

La Directiva 2009/29/CE, de 23 d'abril de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per perfeccionar i ampliar el règim comunitari de comerç de drets d'emissió, estableix, a l'article 9, que a partir de 2013 el sostre d'assignació comunitari es determina partint de l'assignació mitjana anual que es va aprovar en el conjunt dels estats membres per al període 2008-2012. Es parteix del punt mitjà de l'esmentat període i es redueix anualment i linealment un 1,74 per cent.

Segons el que estableix l'article 9 bis de la Directiva 2009/29/CE, la quantitat de drets per expedir a partir de l'1 de gener de 2013 s'ha d'ajustar per reflectir els canvis en l'àmbit d'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió respecte al període 2008-2012. L'àmbit d'aplicació del règim canvia a partir de 2013 perquè s'hi inclouen noves activitats i gasos i perquè es modifiquen algunes activitats que ja formaven part de l'àmbit d'aplicació en el període 2008-2012. Entre aquestes hi ha l'activitat de combustió, que passa a adoptar un enfocament més ampli, i la de fabricació de productes ceràmics, on s'elimina la necessitat de superar els llindars de densitat de càrrega del forn i de capacitat d'enfornar.

L'apartat 2 de l'article 9 bis de la Directiva 2009/29/CE estableix que els estats membres han de garantir que els titulars d'instal·lacions que portin a terme activitats esmentades a l'annex I incloses en el règim comunitari únicament des de 2013 presentin dades d'emissions degudament documentades i verificades de forma independent, el 30 d'abril de 2010 com a màxim. Aquesta disposició va ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit i el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de serveis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores. A la disposició esmentada s'estableix que els titulars d'aquestes instal·lacions han de presentar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, el 30 d'abril de 2010 com a màxim, dades d'emissions corresponents als anys 2007 i 2008 degudament documentades i verificades de forma independent per un verificador acreditat en l'àmbit del comerç de drets d'emissió. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre aquestes dades a la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic en un termini màxim de deu dies des de la recepció. Aquest Reial decret té per objecte el desplegament reglamentari, previst a l'apartat tercer de la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, de les obligacions d'informació que per a instal·lacions fixes preveu la Llei esmentada.

L'ajust del sostre d'assignació comunitari és un exercici de caràcter extraordinari que s'ha de realitzar únicament una vegada amb la finalitat d'adaptar la quantitat de drets per expedir a partir de 2013 al nou àmbit d'aplicació. Aquest exercici planteja una sèrie de dificultats tècniques que s'han intentat solucionar tenint sempre present la finalitat de la informació requerida i la necessitat d'adoptar un enfocament pragmàtic. En el cas d'activitats per a les quals la Comissió Europea ha elaborat directrius per al seguiment i la notificació de les emissions en el marc del comerç de drets d'emissió, generalment s'exigeix aquí l'aplicació de les directrius esmentades. En els casos d'activitats per a les quals no existeixen directrius de seguiment i notificació aprovades en el marc del comerç de drets d'emissió, s'especifica a l'annex I d'aquest Reial decret quines s'han d'utilitzar. Totes han estat preses de les directrius del Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic (IPCC, per

la seva sigla en anglès) de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. En tots els casos s'ha de tenir en compte que les emissions es van produir en uns anys en què les instal·lacions no estaven subjectes a obligacions de seguiment en aquest àmbit. Això, òbviament, pot repercutir en una qualitat més baixa i en més incertesa de les dades notificades respecte al que és exigint a les instal·lacions ja subjectes al règim de comerç de drets d'emissió en els exercicis de notificació de les emissions anuals.

La Llei 5/2009, de 29 de juny, estableix que la verificació de les dades d'emissions ha de ser portada a terme per un verificador acreditat en l'àmbit del comerç de drets d'emissió, fet que es justifica per la reconeguda capacitat tècnica i demostrada experiència dels verificadors esmentats en aquest camp. No obstant això, s'ha de destacar que aquest exercici de verificació també té un caràcter extraordinari, i no s'ha d'assimilar a l'exercici anual de verificació dels informes d'emissions de gasos d'efecte hivernacle. El marc d'acreditació de verificadors d'emissions de gasos d'efecte hivernacle s'estableix en el Reial decret 1315/2005, de 4 de novembre, pel qual s'estableixen les bases dels sistemes de seguiment i verificació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle en les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

Amb la finalitat d'orientar els titulars de les instal·lacions en la determinació de les emissions, s'estableixen una sèrie de regles i principis que s'han d'aplicar.

Pel que fa a la verificació de les noves activitats, es presenta un problema similar al que es descrivia per a les directrius de seguiment i notificació, que és la inexistència de verificadors acreditats amb un abast d'acreditació específic que cobreixi les esmentades activitats. Per això, s'introdueix un annex II en aquest Reial decret que recull els abastos d'acreditació exigibles als verificadors que hagin de realitzar la verificació de les noves activitats.

La funció dels verificadors en el marc d'aquest Reial decret és principalment garantir que l'estimació de les emissions s'ha realitzat d'acord amb el que estableix aquest Reial decret i que s'han aplicat els principis que defineix l'apartat 5 de l'article 3.

Així mateix, s'estableix la informació mínima que ha de ser notificada pels titulars de les instal·lacions que estiguin sotmeses a les obligacions que preveu aquest Reial decret. Es pot elaborar un format de notificació, que s'ajusti a la informació mínima requerida en aquest Reial decret, per tal de facilitar la notificació de les dades d'emissions als titulars de les instal·lacions afectades. Si és d'aquesta manera, aquest format s'ha de posar a disposició del públic a través de la pàgina web del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

Finalment, es pot assenyalar que, de conformitat amb la Directiva 2009/29/CE, si les dades d'emissions notificades pels titulars de les instal·lacions a les quals sigui aplicable aquest Reial decret estan degudament documentades i verificades, segons el parer del Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, s'han de notificar a la Comissió Europea abans del 30 de juny de 2010. En cas de no complir les condicions exigides, les dades no han de ser notificades i, per tant, no han de ser tingudes en compte per ajustar el volum total de drets d'emissió de la Unió Europea. També el 30 de juny de 2010, la Comissió ha de publicar la quantitat de drets per a la Comunitat en el seu conjunt corresponent a 2013 calculada d'acord amb el que estableix l'article 9 de l'esmentada directiva, i ha d'ajustar aquesta quantitat, abans del 30 de setembre de 2010, de conformitat amb les dades d'emissions notificades pels estats membres.

Atenent el contingut i la finalitat ambiental de les obligacions de notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle que aquí es regulen, aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència per dictar legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

En l'elaboració d'aquest Reial decret, que es dicta en desplegament de l'apartat 3 de la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i el text refós de la Llei d'ordenació i

supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de serveis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores, s'han efectuat consultes als interessats i s'ha sotmès a un tràmit de participació pública.

En virtut d'això, i a proposta de la ministra de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de març de 2010,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte desplegar per reglament les obligacions d'informació d'instal·lacions fixes que estableix la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de serveis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret és aplicable a les activitats i gasos detallats a l'annex de la Llei 5/2009 que no estiguin inclosos en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2008-2012.

2. Així mateix, s'aplica a activitats ja incloses en el període 2008-2012 pel que fa a instal·lacions o unitats tècniques d'instal·lacions que s'han d'incorporar al règim comunitari de comerç de drets d'emissió a partir de 2013 com a conseqüència de les modificacions en les definicions d'aquestes activitats que introdueix la Directiva 2009/29/CE.

3. Les obligacions que preveu aquest Reial decret són aplicables únicament als efectes de la realització dels càlculs necessaris per a l'ajust de la quantitat de drets d'emissió per expedir per a la Comunitat en el seu conjunt previst a l'apartat 2 de l'article 9 bis de la directiva 2009/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per perfeccionar i ampliar el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

Article 3. *Estimació de les emissions dels anys 2007 i 2008.*

1. Els titulars d'instal·lacions que portin a terme activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret han d'estimar les emissions reals degudes a les activitats esmentades en els anys 2007 i 2008, de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret.

2. L'estimació de les emissions de les activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret fa referència únicament a les fonts d'emissió que no, estant incloses en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2008-2012, passin a estar-ho a partir de 2013.

3. En el cas de les activitats esmentades a l'apartat 2 de l'article 2, les emissions s'estimen aplicant, en la mesura que sigui possible, les metodologies que estableix la Decisió de la Comissió 2007/589/CE, de 18 de juliol de 2007, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell.

4. Per a la resta d'activitats subjectes a aquest Reial decret, l'estimació de les emissions de combustió es realitza utilitzant, en la mesura que sigui possible, les directrius que recull l'annex II de la Decisió de la Comissió 2007/589/CE, de 18 de juliol de 2007. S'entenen per emissions de combustió les emissions de gasos d'efecte hivernacle que es produeixen des de les instal·lacions com a conseqüència de l'oxidació de combustibles, sigui quin sigui l'ús de la calor o de l'energia elèctrica o mecànica produïts per aquest procés, i de qualsevol altra activitat directament associada, inclòs el rentatge de gasos residuals.

L'estimació de les emissions de procés, entenent per tals totes les que no siguin emissions de combustió, es porta a terme aplicant les directrius establertes en el quadre que recull l'annex I.

De conformitat amb l'annex I d'aquest Reial decret, per a determinades activitats és possible utilitzar un plantejament de balanç de masses. En aquests casos, no és necessari estimar separatament les emissions de combustió i de procés que estiguin previstes en el balanç de masses.

5. En la determinació de les emissions s'han de tenir en compte, en la mesura que puguin ser aplicables, els principis generals que estableix la Decisió de la Comissió 2007/589/CE, de 18 de juliol de 2007 així com els principis següents:

a) Les estimacions d'emissions han de ser tan precises com ho permetin la disponibilitat de dades i les possibles limitacions derivades de l'absència de metodologia aprovada per al seguiment de les esmentades emissions per part del titular de la instal·lació durant els anys 2007 i 2008. En aquest aspecte, quan les emissions s'estimin utilitzant les directrius que recull la Decisió de la Comissió 2007/589/CE, es poden aplicar nivells de plantejament inferiors. Quan les emissions s'estimin usant les directrius del Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic (IPCC, per la seva sigla en anglès), s'han d'aplicar els nivells que s'especifiquen en el quadre de l'annex I.

b) Els valors dels paràmetres utilitzats per als càlculs de les emissions, quan sigui possible, han d'estar degudament justificats mitjançant registres, factures o altres documents.

c) Les llacunes d'informació s'han de resoldre aplicant hipòtesis prudentes. S'entén, en el context d'aquest Reial decret i a efectes de l'ajust del volum total de drets d'emissió a expedir a partir de 2013, que una hipòtesi prudent és la que condueix a una previsible estimació a la baixa de les emissions.

Article 4. *Verificació de les dades d'emissions.*

1. Les dades d'emissions dels anys 2007 i 2008, estimades d'acord amb el que estableix l'article anterior, han de ser verificades de forma independent per un verificador acreditat en l'àmbit del comerç de drets d'emissió de conformitat amb el Reial decret 1315/2005, de 4 de novembre, pel qual s'estableixen les bases dels sistemes de seguiment i verificació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle en les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

2. En la verificació de les dades d'emissions s'ha de comprovar que les estimacions de les emissions s'ajusten al que estableix aquest Reial decret i que s'han aplicat els principis definits a l'apartat 5 de l'article 3.

3. La verificació de les emissions de les instal·lacions a les quals es refereix l'apartat 1 de l'article 2 ha de ser realitzada per verificadors l'abast d'acreditació dels quals compregui el que exigeix el quadre recollit a l'annex II.

4. Quan la instal·lació realitzi una activitat que ja estava inclosa en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2008-2012, la verificació ha de ser realitzada per verificadors l'abast d'acreditació dels quals, atorgada de conformitat amb el Reial decret 1315/2005, de 4 de novembre, inclogui l'activitat esmentada.

Article 5. *Notificació de les dades d'emissions.*

1. Els titulars d'instal·lacions que realitzin activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret han de presentar, abans del 30 d'abril de 2010, als òrgans competents de les comunitats autònomes, dades d'emissions corresponents als anys 2007 i 2008 degudament documentades i verificades de forma independent, de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret.

2. Per a les instal·lacions que ja estaven subjectes al règim de comerç de drets d'emissió en el període 2008-2012 per realitzar una activitat ja recollida en l'àmbit d'aplicació de l'esmentat règim, però que han d'incorporar dispositius addicionals com a conseqüència de les modificacions en l'àmbit d'aplicació que introdueix la Directiva 2009/29/CE, únicament

s'han de notificar les dades d'emissions dels dispositius que passin a estar inclosos en el règim de comerç de drets d'emissió a partir de l'any 2013.

3. El titular ha de comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma almenys la informació següent:

a) Identificació del titular de la instal·lació:

1r Nom de la raó social.

2n La seva adreça, inclòs el codi postal.

En el cas d'instal·lacions no incloses en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2008-2012, també han de presentar acreditació de ser titular de la instal·lació.

b) Identificació de la instal·lació:

1r Nom de la instal·lació.

2n La seva adreça, inclòs el codi postal.

3r Adreça, telèfon, fax i correu electrònic d'una persona responsable als efectes d'aquest Reial decret.

4t En el cas d'instal·lacions incloses en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2008-2012, també s'ha d'aportar el codi Renade utilitzat per a la identificació de cada autorització d'emissió en el Registre nacional de drets d'emissió.

c) Descripció de la instal·lació, o part de la instal·lació les emissions de la qual són objecte de notificació, identificant les unitats tècniques de la instal·lació on s'originen les emissions objecte de notificació, activitats que es realitzen en cada una d'aquestes, capacitat de producció i, quan s'utilitzin combustibles, potència tèrmica nominal. Així mateix, s'han d'aportar les raons per les quals s'estima que la instal·lació, o part de la instal·lació, està subjecta al règim de comerç de drets d'emissió a partir de 2013.

d) Epígraf de la Llei 5/2009 al qual pertany la instal·lació, o part de la instal·lació.

e) Descripció de la metodologia de seguiment que s'ha utilitzat per determinar les emissions dels anys 2007 i 2008.

f) Dades d'activitat necessàries per al càlcul de les emissions, incloent informació sobre el valor calorífic net, factor d'emissió, factor d'oxidació i, en relació amb l'estimació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle diferents del CO₂, els valors dels potencials d'escalfament global utilitzats.

g) Quantia de les emissions anuals determinades de conformitat amb els procediments descrits, degudament documentats i verificats de forma independent, corresponents als anys 2007 i 2008 en tones de CO₂ equivalent (tCO₂e). Les emissions s'han de comunicar desglossades per any, per gas d'efecte hivernacle, i per tipus d'emissions (combustió i procés).

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència per dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 de març de 2010.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Medi Ambient,
i Medi Rural i Marí,
ELENA ESPINOSA MANGANA

ANNEX I

Directrius per a l'estimació de les emissions segons el que preveu l'article 3.4

1. Les emissions de procés per a les activitats esmentades a l'apartat 1 de l'article 2 s'estimen aplicant les metodologies que recull el quadre que figura en aquest annex.

2. Quan, de conformitat amb el quadre d'aquest annex, s'utilitzi el plantejament de balanç de masses definit a l'annex VI de la Decisió 2007/589/CE, no cal estimar separadament les emissions de combustió i de procés que estiguin previstes en el balanç de masses.

3. En el cas d'activitats per a les quals s'estableix en el quadre d'aquest annex la utilització de les directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle, és necessari tenir en compte les consideracions següents:

Les dades d'activitat (consum de combustibles o altres materials, dades de producció o el que sigui procedent en cada cas per determinar les emissions) són sempre els referits a la mateixa instal·lació.

Quan es recomanin bones pràctiques en aplicació del principi de prudència, preval el que estableix l'apartat 3.5.c) d'aquest Reial decret. (Per exemple, no se segueixen les recomanacions relatives a la utilització dels factors d'emissió més elevats dins d'un interval, sinó que es fan servir els valors més ajustats a la situació real de la instal·lació.)

Directrius per a l'estimació de les emissions de procés

Noves activitats	Gasos coberts	Directrius a utilitzar
Producció i transformació de metalls ferris (com ferroaliatges) quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW. La transformació inclou, entre d'altres elements, laminadors, reescalfadors, forns de recuita, forges, foneria i unitats de recobriment i decapatge.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Decisió 2007/589/CE. Annex VI.
Producció d'alumini primari.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Volum 3. Producció primària d'alumini. Nivell 1.
	Perfluorocarburs (PFC).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Volum 3. Producció primària d'alumini. Nivell 2. En el càlcul de les emissions de gasos d'efecte hivernacle diferents de CO ₂ , s'utilitzen els potencials d'escalfament global (PCG) establerts en el segon informe d'avaluació del Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic: PCG CF ₄ = 6.500 tCO ₂ e PCG C ₂ F ₆ = 9.200 tCO ₂ e
Producció i transformació de metalls no ferris, inclosa la producció d'aliatges, el refinatge, l'emmotllament en foneria, etc., quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total (inclosos els combustibles utilitzats com a agents reductors) superior a 20 MW.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Decisió 2007/589/CE. Annex VI.
Calcinació de dolomita o magnesita en forns rotatoris o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Metodologies recollides a l'annex VIII de la decisió 2007/589/CE en el qual s'estableixen directrius específiques per a les instal·lacions de fabricació de calç.

Noves activitats	Gasos coberts	Directrius a utilitzar
Fabricació de material aïllant de llana mineral utilitzant cristall, roca o escòria, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Decisió 2007/589/CE. Annex IX.
Assecatge o calcinació de guix o producció de plaques de guix laminat i altres productes de guix, quan s'exploten unitats de combustió amb una potència total tèrmica nominal superior a 20 MW.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Decisió 2007/589/CE. Annex IX.
Producció d'àcid nítric.	Diòxid de carboni (CO ₂) i òxid nítrós (N ₂ O).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Volum 3. Producció d'àcid nítric. Nivell 1. En el càlcul de les emissions de gasos d'efecte hivernacle diferents de CO ₂ , s'utilitzen els potencials d'escalfament global (PCG) establerts en el segon informe d'avaluació del Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic: PCG N ₂ O = 310 tCO ₂ e
Producció d'àcid adípic.	Diòxid de carboni (CO ₂) i òxid nítrós (N ₂ O).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Volum 3. Producció d'àcid adípic. Nivell 1. En el càlcul de les emissions de gasos d'efecte hivernacle diferents de CO ₂ , s'utilitzen els potencials d'escalfament global (PCG) establerts en el segon informe d'avaluació del Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic: PCG N ₂ O = 310 tCO ₂ e
Producció d'àcid de glioxal i àcid glioxílic.	Diòxid de carboni (CO ₂) i òxid nítrós (N ₂ O).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Volum 3. Producció de caprolactama, glioxal i àcid glioxílic. Nivell 1 En el càlcul de les emissions de gasos d'efecte hivernacle diferents de CO ₂ , s'utilitzen els potencials d'escalfament global (PCG) establerts en el segon informe d'avaluació del Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic: PCG N ₂ O = 310 tCO ₂ e
Producció d'amoníac.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Volum 3. Producció d'amoníac. Nivell 1.
Fabricació de productes químics orgànics en brut mitjançant craqueig, reforma, oxidació parcial o total, o mitjançant processos similars, amb una capacitat de producció superior a 100 tones per dia.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Volum 3. Producció petroquímica. Nivell 1.
Producció d'hidrogen (H ₂) i gas de síntesi mitjançant reforma o oxidació parcial, amb una capacitat de producció superior a 25 tones per dia.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Decisió 2007/589/CE. Annex III.
Producció de carbonat sòdic (Na ₂ CO ₃) i bicarbonat de sodi (NaHCO ₃).	Diòxid de carboni (CO ₂).	Directrius de l'IPCC de 2006 per als inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle. Producció de cendra de sosa.

ANNEX II

Abast d'acreditació exigible als verificadors per a la verificació de les emissions de les noves activitats segons el que preveu l'article 4.3

Els abastos d'acreditació que figuren en el quadre següent fan referència a les acreditacions concedides per les entitats d'acreditació, segons correspongui, de conformitat amb l'annex 7 del Decret 397/2006, de 17 d'octubre, d'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle i de regulació del sistema d'acreditació de verificadors d'informes d'emissió de gasos d'efecte hivernacle del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya o amb l'annex F del document de Criteris específics d'acreditació de verificadors del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle (CEA-ENAC-09).

Noves activitats	Gasos coberts	Abast d'acreditació exigible	
		Decret 397/2006 (Annex 7)	CEA-ENAC-09 (Annex F)
Producció i transformació de metalls ferris (com ferroaliatges) quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW. La transformació inclou, entre d'altres elements, laminadors, reescalfadors, forns de recuita, forges, foneria, i unitats de recobriment i decapatge.	Diòxid de carboni (CO ₂).	I-A / II-A	1a / 1b / 3
Producció d'alumini primari.	Diòxid de carboni (CO ₂) i perfluorocarburs (PFC).	II-A	3
Producció d'alumini secundari quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW.	Diòxid de carboni (CO ₂).	II-A	3
Producció i transformació de metalls no ferris, inclosa la producció d'aliatges, el refinatge, l'emmotllament en foneria, etc., quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total (inclosos els combustibles utilitzats com a agents reductors) superior a 20 MW.	Diòxid de carboni (CO ₂).	I-A / II-A	1a / 1b / 3
Calcinació de dolomita o magnesita en forns rotatoris o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.	Diòxid de carboni (CO ₂).	II-B	4
Fabricació de material aïllant de llana mineral utilitzant cristall, roca o escòria, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	Diòxid de carboni (CO ₂).	II-C	4
Assecatge o calcinació de guix o producció de plaques de guix laminat i altres productes de guix, quan s'exploten unitats de combustió amb una potència total tèrmica nominal superior a 20 MW.	Diòxid de carboni (CO ₂).	II-B	4

Noves activitats	Gasos coberts	Abast d'acreditació exigible	
		Decret 397/2006 (Annex 7)	CEA-ENAC-09 (Annex F)
Producció d'àcid nítric.	Diòxid de carboni (CO ₂) i òxid nítrós (N ₂ O).	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.
Producció d'àcid adípic.	Diòxid de carboni (CO ₂) i òxid nítrós (N ₂ O).	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.
Producció d'àcid de glixal i àcid glixílic.	Diòxid de carboni (CO ₂) i Diòxid de carboni (N ₂ O).	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.
Producció d'amoníac.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.
Fabricació de productes químics orgànics en brut mitjançant craqueig, reforma, oxidació parcial o total, o mitjançant processos similars, amb una capacitat de producció superior a 100 tones per dia.	Diòxid de carboni (CO ₂).	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.
Producció d'hidrogen (H ₂) i gas de síntesi mitjançant reforma o oxidació parcial, amb una capacitat de producció superior a 25 tones per dia.	Diòxid de carboni (CO ₂).	I-C	2
Producció de carbonat sòdic (Na ₂ CO ₃) i bicarbonat de sodi (NaHCO ₃).	Diòxid de carboni (CO ₂).	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.	Qualsevol verificador acreditat en l'àmbit del RD 1315/2005, independentment de l'abast de la seva acreditació.